

Av många vetenskapliga skäl är utsikterna små att vi skall komma i kontakt med utomjordiska varelser som är ännu dummare än vi. Det är mycket mer troligt att deras civilisation har nått en högre nivå än människans.

Dr Gustav Naan, rysk vetenskapsman.

INNEHÅLL:

Vem var Jesus?	1
Rosemary Brown:	
Tonkonstens mästare kommer tillbaka	8
Martin Johnson berättar	10
Condonrapporten	12
SM:	
Att studera altruistisk kärlek	16

Ingen skall förväntas göra ett val mellan tro och tvivel. Man bör kunna blanda båda i rätta proportioner. En anda av fördomsfrihet och opartiskhet är för den intellektuella världen vad broderskap är för den etiska världen.

James H. Hyslop.

Att förutsätta att vetenskap innebär ett visst slag av forskningsresultat, som man för alltid bör hålla fast vid, är att degradera vetenskapen till en sekt.

William James.

Om bevisen för de psykiska fenomenen är välgrundade, "... är deras betydelse enorm, just därför att de vägrar att passa in i den vanliga mänskliga erfarenheten".

G. N. M. Tyrrell.

Psykisk forskning försöker "utreda människans natur och dolda krafter... Dess syfte är undersökning och bättre förståelse av människans förmåga, av hennes personlighet och bestämmelse".

Sir Oliver Lodge.

VEM VAR JESUS?

En muslim, en bahá'i, en sufi, en jude och en buddist svarar

Mahmud Eriksson, muslim.

Hur ser en muslim på Jesus? Vi frågar resebyråmannen Mahmud (Gunnar H.) Eriksson.

— Jo, svarar han, vi uppfattar honom som en profet, liksom de gammaltestamentliga profeterna. Hans uppgift var att reformera judendomen. Han kom inte med någon ny religion, anser vi, utan han skulle återupprätta Moses' lära i den rätta tolkningen. Vi tror att Jesus var utvald på samma sätt som de tidigare judiska profeterna. Gud väljer ut sina profeter i olika folk. Det är inte bara Israel som har haft profeter. Eftersom Gud har skapat alla folk, kan han inte låta dem vara utan vägledning.

— Så Ni ser inte Jesus som Guds son?

— Jesus hade som profet en intim kontakt med Gud, men han var inte Guds son på annat sätt än alla människor är det, och där brukar vi i polemiska sammanhang med kristna peka på hans egen replik, sedan han fått en förebräelse för att han gjort sig själv till Gud; han svarar att står det inte skrivet i er lag att ni är gudar, och om Han nu har kallat för gudar dem som Guds ord kom till, varför anklagar Ni då mig som bara sagt mig vara Guds son. Vi accepterar den tolkning han ger där. Han är Guds son på samma sätt som alla människor är Guds söner och döttrar.

— Vi tror att Jesus var född utan någon fars medverkan, men det gör honom inte till Guds son mer än det gör Adam till Guds son. Koranen säger att detta att han föddes utan far, att han delvis skapades direkt av Gud, utgör ett tecken för hans folk att han står utanför dem

Mahmud Eriksson

på sätt och vis; dels tillhör han dem genom sin mor, dels står han utanför genom sin avsaknad av far; detta är ett tecken på att profetian nu skall gå över till ett annat folk.

— Men vad sägs om Muhammed, hade inte han både far och mor?

— Jo, och Muhammed var på alla sätt en normal människa, eftersom han skulle tjäna som ett föredöme för hela mänskligheten för all framtid.

— Tror Ni på Jesu underverk så som de beskrivs i Bibeln, att han gick på vattnet och att han botade sjuka?

— Koranen säger att Jesus uppväckte döda till liv, och vår tolkning blir den att han uppväckte andligen dödt folk till andligt nytt liv.

— Då underkänner Ni det historiska värdet i evangelierna?

— Ja, det gör vi, kan man säga. Vi tror att evangeliet är det budskap som Jesus har fått att förkunna av Gud, men de nedteckningar av evangeliet som finns, ger vi uppriktigt sagt inte så mycket för.

— Det står ju om Jesus även i Koranen.

— Ja, det står väldigt mycket om honom. Det finns bl. a. ställen där Gud frågar Jesus om han lärt folk att dyrka tre gudar eller en treenighet, och detta förnekar han. Det står också mycket om Maria, mer än i Bibeln.

— Vad menar muslimerna om korsfästelsen och uppståndelsen?

— Koranen säger att judarna har fel när de påstår att de antingen avrättat Jesus på korset eller också dödat honom på annat sätt. Det såg bara ut som om de hade dödat Jesus, och de trodde att de hade gjort det. Detta tolkar vi så att korsfästelsen kanske resulterade i ett skendödstillstånd som han återhämtade sig från. Den tron stöds av den kristna återuppståndelsetron som

SÖKAREN

Nr 7 — 1969 — Årgång 6

Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3
Red o ansv utg: Sven Magnusson
Postgirokonton 70 60 47
Tel. 08/69 60 27

PRENUMERATIONSPRISER 1969

Helår (10 nr)	24:50
Halvår	13:00

Arg. 1964—1967 är slut.

I Norge och Danmark kan prenumeration ske med svensk postgiroanvisning, varvid priset blir detsamma som i Sverige.

I Finland kan inbetalning göras till Akademiska Bokhandeln, Postfack 10128, Helsingfors 10, postgiro 53 33. Helår kostar då mk 22,—; halvår mk 12,—.

Moms ingår i prenumerationspriserna.

Annonsspriser:

Helsida 185: —, halvsida 110: —, kvartssida 65: —, småannonser 4: — per cm.

Copyright resp. förf.

Tryckt hos
LJUSDALS TRYCK AB
Ljusdal 1969

säger att Jesus faktiskt gick omkring levande några dagar efter korsfästelsen, och utifrån vetenskaplig erfarenhet säger vi då att om en person går omkring levande, så har han inte varit död. Detta är det normala, och vi föredrar det normala framför undret, om vi har möjlighet till det, och här tycker jag inte det finns någon anledning att tro att det skulle ha varit något under.

— Och vad blev det sedan av Jesus?

— Sedan Gud räddat honom från döden på korset, tror vi att han fick ett långt liv och att han dog och begravdes som en vanlig människa och att det inte var fråga om någon himmelsfärd.

— Det finns ju uppgifter om att han skulle ha begett sig till Indien.

— Jag har själv sett vad som utpekats som hans grav i Kashmir. Och Koranen säger att Gud gav Jesus och Maria tillflykt i ett högländ med dalar, genomflutet av floder. Man har sökt efter detta högländ på många ställen, men Kashmir stämmer det i alla på: det ligger högt och det är fullt med dalar och floder, och där finns en grav som enligt den lokala traditionen tillhör en profet som kom västerifrån för cirka 2000 år sedan och predikade en mild och fridsam lära. Vi tror att det är fråga om Jesus där. Och man har visst i en del kristna kretsar börjat undra om det inte kan vara så, för man har nu bestämt sig för att skicka en delegation av kristna vetenskapsmän till Kashmir för att undersöka den här graven, enligt vad det stod i en kashmirisk tidning för någon tid sedan. Det är ju möjligt att göra undersökningar med kol-14-metoden för att fastställa åldern på graven. Längre än så kan man knappast komma. Graven är på judiskt vis orienterad mot Jerusalem, vilket är unikt. Det är alltså inte en muslimsk grav, som är orienterad vinkelrätt mot riktningen mot Mecka, och det är inte en hinduisk eller buddistisk grav, för sådana finns inte.

— Hur uppfattar Ni profetierna om att Gud skall sända "en annan hjälpare" efter Jesus och att Jesus skall återkomma till jorden?

— Vi anser att den andre hjälparen var den profet lik Moses som förutsades redan i Gamla Testamentet, nämligen Muhammed. Koranen säger också att både Toran och Evangeliet profeterar om Muhammed. Profetierna om Messias' andra

ankomst sammanställer vi med profetior i andra religioner om en lärare som skall komma i den yttersta tiden för att återföra mänskligheten till den sanna tron, särskilt som tidsangivelserna i de olika profetierna sammanfaller till slutet av 1800-talet. En del muslimer tror därför att denne andre utlovade Messias redan har kommit och att han var Hadrat Mirza Ghulam Ahmad från Qadian i Indien.

Sverre Holmsen, bahá'í.

Författaren Sverre Holmsen i Sig-tuna bekänner sig till bahá'i-religionen, och han säger att man inom den tron uppfattar Kristus som en av de stora, oundgängliga ljusbringarna i mänsklighetens historia. Alla uppenbarelseprofeterna, såsom Moses, Jesus, Muhammed, Bab och Bahá'u'lláh, är människor som vi men har valts av detta största mysterium som vi kallar Kosmosande eller Gud. Bahá'ierna tror på en progressiv religion, en fortlöpande religionsutveckling, och de erkänner alla de stora världsreligionernas profetgestalter och vördar dem lika mycket.

— Man kan inte tänka bort någon av de stora, säger Sverre Holmsen. Man kan inte tänka sig Kristus utan att Moses var före, och efter Kristus kommer Muhammed, och så kommer Bab och Bahá'u'lláh. — Kärnan i de stora monoteistiska profeternas förkunnelse är ju densamma, och den ändras aldrig från tid till tid. Det är läran om kärleken, den är central, men det sker ändå vissa förändringar från tidsålder till tidsålder vid varje stor profets framträdande. Det finns vissa bud som är anpassade för den tid som profeten, Guds språkrör, kommer till. Jesus säger att han inte har kommit för att upphäva utan för att fullborda. Han erkänner Moses men han kommer med vissa mildrande påbud, som Moses inte kunde komma med på sin tid, eftersom det inte var moget för det; det var heller inte moget för Kristus att tala om att man skulle avstå från alkohol och narkotika — men när Muhammed kom, då var det moget för det. Kristus gjorde vad som kunde göras på hans tid, men om man för-mätet anser att han är den enda och att han är Gud själv, då kommer man in i detta fruktansvärda som kristenheten sjunkit in i under århundradena: religionskrigen, förföljelserna, inkquisitionen och splittningen i hundratals sekter.

Sverre Holmsen med sonen Reidar

Vi frågar Sverre hur han som bahá'í ser på den kristna läran om Jesu uppståndelse från de döda. Han svarar att han tror på en uppståndelse i ande; en uppståndelse i kroppen går mot vetenskapen. Jesus dog på korset och kom sedan till liv i andlig gestalt. Det var hans själskropp som visade sig för lärjungarna; det är ju ett fenomen som är väl känt, det finns många liknande fall där en profet visat sig. Vi har t. ex. 'Abdul'l-Bahá som uppenbarar sig då och då i bahá'i-världen i dag som en ljusgestalt; det är fantastiska, bevisförande saker, och han sa innan han gick bort att han skulle visa sig och hjälpa till att förverkliga det profetiska löftet om enandet och den stora freden.

Vad tror en bahá'í om Jesu underverk, som beskrivs i Bibeln? Sverre säger att dessa inte alls är omöjliga för en sådan gestalt. Det har ju skett liknande under i vår tid, och även omkring Muhammed har under skett, men man har inte fört fram dem så starkt som man gjort inom kristenheten. Och runt Bab, Bahá'u'lláh och 'Abdul'l-Bahá skedde ju ideligen under som helande och sådant, men man ville inte föra fram det som något primärt, för det är ju i alla fall inte bevis för andra.

— Vi har ju inga vetenskapliga eller historiska belägg för de bibliska undren, men att det skedde sådana är jag helt övertygad om, ty annars skulle det inte ha uppstått en sådan mängd av underverksberättelser som ju finns i Nya Testamentet. Intressant är det att när Jesus och följeslagare en morgon vandrade in från Betania, säkert hungriga, och de såg ett fikonsträd stå vid vägen, så förbannade Jesus

fikonsträdet, därför att det inte bar någon frukt. Han visar sig här mycket mänsklig — ja, han var ju Män-niskosonen, det säger han gång på gång — det var "svart magi" som han i vredesmod använde sig av. När de sedan på kvällen gick tillbaka samma väg, såg de att bladen på trädet hade vissnat och fallit ned. Jag är övertygad om att något sådant har hänt, för jag har själv på Tahiti i Polynesian sett en tahitier som kunde få blad att vissna genom att peka på dem: stora blad gulnade och föll till marken; jag tog ett blad med mig hem. Det var "svart magi", kan man säga.

— Vad tror du om jungfrufödseln?

— Jag tror inte på den, och jag tycker det egentligen är oväsentligt. Det kan ha hänt, men jag tycker inte man behöver tvista om det, för man kan ju inte avgöra saken, och det kan vara symboliskt skrivet.

— Jesus kallas ju Guds son — hur ser du på det?

— Jesus använde bildspråk. Han talar ofta om sig själv som Guds son och samtidigt som Människosonen och om Gud som Fader. Det är ju enkelt bildspråk för de människor som han vände sig till. Det var svårt att lägga fram idén om Kosmosanden o. s. v.

— Menar du att Jesu förkunnelse var bunden till landet och tiden, att den var avsedd för judarna?

— Ja, och för den tid som skulle komma efter Kristus framför allt, men det är ju så starkt att det verkar än i dag.

— Och vad är din mening om treenighetsläran, är den ett teologiskt påfund?

— Ja, det är tydligt att den är det. Det finns en enda Gud som det mycket riktigt står i Koranen och som Kristus och de andra gudsprofeterna också ger belägg för. När Kristus sade att ingen kunde komma till Gud utom genom honom, så var det riktigt, ty ingen kan verkligen komma till kännedom om Gud utan gudsprofeten som är utvald för den tidsålder han kommit till. — Ingen profet har någonsin kommit till världen med större bevis för sin identitet än Bahá'u'lláh. Inte heller har någon av de äldre religionerna uppnått så mycket eller spritt sig så vida över globen under sitt första sekel av aktivitet som bahá'i-religionen. Bahá'u'lláh är den enda profet i all skreven historia som gjort anspråk på att vara den som är förebådad i alla världens uppenbarelse-religioners heliga skrifter.

Karima Ångström, sufi.

Fru Karima Ångström, Bromma, är ledare för sufi-rörelsen i Sverige. Hon berättar att sufin ser kristusanden som världsalltets liv, som den gudomliga närvaron i alla varelser. Detta gudomliga liv når sin fullkomning i sådana stora andliga personligheter som Jesus Kristus, Buddha, Krishna och många andra.

— Anser Ni att dessa religionsstiftare är likvärdiga? frågar vi.

Fru Ångström svarar:

— Sufin gör inget försök att jämföra deras storhet utan intar en hållning av vördnad gentemot dem alla, tacksamhet för vad de har gett.

— Kan Ni acceptera Jesus som Guds Son på det sätt som man gör inom kristendomen?

— Guds Son anser vi vara den som är medveten om Gud som Fadern, världen som Modern och som har förverkligat det gudomliga inom sig — det är Guds Son, och det har funnits många som likt Jesus har kallat sig Guds Son, både inom sikhernas religion och andra religioner.

— Men Ni ser inte Jesus som Guds enfödde Son så som de kristna gör?

— Nej, vi ser en enhet mellan alla de stora religionsstiftarna. Det är som om den gudomliga, vägledande anden under olika tider iklätt sig olika dräkter här på jorden för att möta skilda individer och folk. De kommer till människor i olika utvecklingsstadier, men det är alltid ett utflöde av Gud som gör sig gällande inom dem och som de förverkligar.

— Finns det några ytterligare skillnader mellan Er uppfattning och en kristens om Kristus?

— Ja, t. ex. i trosbekännelsen, att Kristus på den yttersta dagen skall komma tillbaka för att döma levande och döda. Det är nästan något stötande och stämmer illa med den Kristus, som under sin tid på jorden vägrade att döma. För en sufi är varje dag en domens dag, och domaren är den gudomliga ande, som bor i människans eget inre. Han är också förlåtaren och den som leder hennes steg genom mörker och ljus på vägen mot målet.

— Treenighetsläran är väl också att se som ett teologiskt påfund?

— Det är så mycket som är dogmer. Vi vänder oss inte mot några dogmer, som kan vara till glädje och nytta för människor, men vi fäster inte något avseende vid dem. Vi ser

på Kristus liksom på andra, gudomliga idealgestalter på så sätt att det finns frälsning genom honom — därför att människan inte når befrielse utan att ha ett ideal. Det är så betydelsefullt för en människa att ha ett ideal.

— Vad menar Ni då med "frälsning"? Ett evigt liv i paradiset?

— Ja, paradiset och helvete... det är ju något som man kan uppleva här. Det där med bestämda platser för detta, det har vi inte direkt, men vi känner kanske en önskan att höja oss över både det ena och det andra av de tillstånden, att på något sätt nå befrielse från det egoistiska självet som håller oss tillbaka, befrielse från begränsningen och att komma till det obegränsade och förenas med det.

— Kan Ni säga något om Er uppfattning om livet efter detta?

— Inom sufi kan man vara kristen eller man kan vara buddhist eller något annat, och man går inte ifrån sin religion för att gå med i sufi. Då är det naturligt att det inom sufi finns olika åsikter; buddhisterna har sin tanke om många liv här på jorden, och det är ingenting som vi sätter oss emot. Men det kan vara mycket skilda uppfattningar bland sufierna där.

— Reinkarnationstron kan alltså förekomma hos en del sufier och saknas hos andra?

— Ja, och man kan förklara den på många olika sätt också. Jag tror att sufierna i allmänhet mest vill ägna sig åt att göra det bästa av den stund och den tillvaro som är för att så mycket som möjligt komma ifrån de begränsningar man har.

Karima Angström

Personligen har jag också en mycket stark övertygelse om ett fortsatt liv, att livet inte kan dö — vad som dör är kroppen, som anden överger till slut, då den själv lever vidare.

— Har Ni någon mening om Jesu korsfästelse och uppståndelse, som avviker från kristendomens?

— Som sufin ser det har Jesu och alla andra stora världsfrälsares liv alltid varit på korset. Kristi liv var från början till slut ett liv på korset. Men vi ser inte själva korsfästelsen och uppståndelsen så att det gör Jesus enastående, därför att de har alla offrat allt sitt eget i sin kärlek.

— Anser Ni att uppståndelsen verkligen har ägt rum?

— Det har vi ingen särskild uppfattning om.

— Vad anser Ni är karakteristiskt för sufi? Är det detta att man erkänner och vördar alla de stora profeterna?

— Ja, och sufin respekterar också varje ärligt sanningssökande antingen det sker i vetenskapens eller religionens namn. Det är en kärlekens och vishetens religion, som undervisar om hemligheten att i djupet av varje människosjäl finns ett gudomsfrö fördolt, ett liv som lever oberört av födelse och död, en kraft och ett ljus som ingen kan mäta. Hazrat Inayat Khan, Sufi-rörelsens grundare, anser sökandet efter hemligheten med vårt eget väsen, det inre och det yttre, såsom det väsentligaste, såsom all visdoms innersta kärna. Sann religion måste innebära en oavslutlig strävan mot idealet att förverkliga själens syfte med vårt liv på jorden. Intet offer är för stort för detta uppnående. Adepten måste sträva att övervinna sin egoism. Det själviska jaget måste tillintetgöras för att det sanna verkliga Jaget må komma till liv. Shams e Tabrès (persisk sufiskald) säger: "Kom ihåg Gud tills du glömt dig själv." Men kärleken till Gud måste ta sig uttryck i kärleken till nästan. Hazrat Inayat Khan säger i Gayan: "När människans hjärta är tillslutet för sina medmänniskor är det också tillslutet för Gud."

Fru Angström upplyser att det finns många tusen sufier över hela världen. I Sverige är det ett 70-tal medlemmar, spridda över landet. Med undantag för sommarmånaderna har Sufi-rörelsen Universell gudstjänst varje söndag kl 15 i Liberala Katolska Kyrkans lokal, Tegnérsgatan 13, Stockholm.

Morton Narrowe, jude.

Hur ser en jude på Jesus? Frågan går till rabbin Morton Narrowe i Stockholm.

— Inom judendomen har det alltid förekommit många åsikter och stort meningsutbyte, framhåller Narrowe. Många rabbiner har uttalat sig mot andra rabbiner. Det är därför inte svårt för oss att acceptera Jesus som en lärare bland de många som haft olika uppfattningar i viktiga frågor. Men att betrakta honom som mer än en människa är omöjligt för oss.

— Han hade ju alldeles speciella anspråk beträffande vem han var.

— Det har även funnits andra personer som ansett sig vara Messias, t. o. m. samtidigt med Jesus. Josephus Flavius nämner en del för den tid då Jesus levde, och i Jemen fanns det litet senare en person som hette David Alroi, och på 1600-talet var det en som hette Schabbetai Zewi, vilken hade betydligt större inflytande över judarna än vad Jesus någonsin hade, därför att hela den judiska världen då var beredd att resa tillbaka till Israel; en del hade sålt affärer och hus och var på väg, men då konverterade han till Islam, han blev muhammedan.

— Vad tror Ni är förklaringen till att Jesu lära fick så stor spridning i världen?

— Jo, för det första hade han en underbar efterföljare, Paulus — om man läser dennes predikningar, förstår man att han var en mycket kapabel person — och för det andra var tiden inne för världen att acceptera judendomen, d. v. s. mono-teism (dyrkan av en enda personlig Gud), frälsningslära och tro på ett liv efter detta.

— Kan Ni se någonting positivt i Jesu framträdande?

— Ja, jag tror att genom Jesus har hela världen kommit närmare judendomen. Jag tror att världen har blivit mycket bättre än den skulle ha varit utan Jesus och kristendomen.

— Vad har Ni för uppfattning om Jesu etik, såsom i Bergspredikan?

— Det är inte mycket som Jesus sa som inte finns i judiska skrifter. Jag har en bok — och det finns andra böcker — som visar på judiska källor till Bergspredikan. Det kanske mest märkliga som man kan läsa där är att man skall vända andra kinden till, och det som är så märkligt är att under historien är detta precis vad judarna har blivit

Rabbin Morton H. Narrowe

tvungna att göra, och de som följt dem är kristna som skulle ha accepterat och efterlevt Jesu etik. — Jesu förkunnelse är inte så egenartad och var inte så revolutionerande ny som de kristna föreställer sig. Jesus var en man av den tid och den kultur där han levde. Hans undervisning upprepade och byggde på vad som redan fanns inom judendomen.

— Hur ser Ni på korsfästelsen och uppståndelseläran? Är det Er tro att han korsfästes och dog på korset?

— Utan tvekan korsfästes han. Men judar hade aldrig möjlighet att korsfästa någon; denna avrättningsmetod förekommer inte i judiska lagen. Det var bara romarna som använde sig av den, och de gjorde det mycket ofta.

— Det finns ju en idé att Jesus korsfästes men överlevde. Har Ni någon sådan tanke?

— Nej.

— Ni tror att han dog på korset?

— Ja, men vi anser att Nya testamentets beskrivning av korsfästelsen och vad som föregick den är påverkad av romarnas intressen. Kristendomen var för sin spridning beroende av romare, och därför kunde de kristna inte hålla romarna ansvariga så hårt. Hela tillvägagångssättet enligt Nya testamentet, när Jesus dömdes och avrättades stämmer illa med vad vi vet om judisk lag, judiska sedvänjor och judarnas möjligheter under den romerska ockupationen. — Uppståndelsen är en sak som de kristna måste tro på, men som vi självlklart tvivlar på.

— Ni har kanske inte så höga

tankar om Nya testamentets historiska värde?

— Det beror på vilken bok man talar om. Vi kan med lätthet acceptera det mesta av Apostlagärningarna; det är en mycket intressant skrift. Men det finns ju motsägelser i Nya testamentet om vad Jesus gjorde och lärde — så hur skall vi kunna acceptera dessa böcker som historiska dokument?

— Vad tror Ni om underverksberättelserna?

— Jag är mycket tveksam om under i Gamla testamentet, och det är självklart att jag är mycket tveksam om det i Nya testamentet.

— Botade Jesus sjuka t. ex.?

— Jag vet att genom tro och genom Guds inspiration blir många som har psykosomatiska sjukdomar botade, jag vet hur viktig tro är, men under är inte tillräckligt för judendomen för att bevisa att man är Messias. Det är inte ens bevis för att man är profet.

— En jude väntar ju på Messias fortfarande?

— Ja, men t. o. m. här finns det olika meningar bland oss. En del väntar ännu på en personlig Messias, en representant för Gud, men låt mig understryka: **en människa**, inte en gudomlighet. En del andra har förkastat tron på en personlig Messias men tror på en **messiansk tid**. Beviset för att någon är Messias är enligt judendomen att ett fredsrike uppstår på jorden, och detta är en sak som gör det omöjligt för judar att tro på Jesus.

— Vilken inställning har Ni till andra religioner? Ser Ni judendomen som den enda sanna tron som borde omfattas av alla människor?

— Vi tror i enlighet med Talmud och många andra av våra böcker, att de rättfärdiga bland alla folk har precis samma andel i den kommande världen som judar, så att man inte behöver vara jude eller bli jude för att få frälsning. Men vi tror att judendomen har inom sig möjligheter som andra religioner inte har att utveckla individerna till bättre människor. Därför tror vi på judendomen, men det är också så att vi judar är en folkgrupp, och judendomen är vår historiska religion. — Det finns en bok där fyra — fem sidor beskriver judarnas inställning till Jesus: **Basic Judaism** av rabbin Milton Steinberg. Vi har gjort en svensk översättning men har inte funnit något förlag som är intresserat av att ge ut den. Den boken skulle finnas på svenska därför

att det på detta språk inte finns någon bok som beskriver judendomen.

Marcel Sirander, buddist.

Vad har en buddist för mening om Kristus? Vi har ställt frågan till Marcel Sirander i Alingsås, och han har valt att lämna sitt svar skriftligt i form av ett brev.

Broder!

Du frågar mig vilken uppfattning jag har om Kristus, vad jag anser om vissa kristna dogmer och om Jesu etik; kort och gott, Du vill veta hur jag som buddist betraktar den kristna religionen. Enligt min uppfattning bör Din fråga ses som en del av en större fråga: hur betraktar en buddist det mänskliga fenomen som vi brukar kalla religion?

I de urgamla buddistiska skrifterna finner vi en berättelse som kallas "Liknelsen om elefanten". Flera blindfödda män fördes fram till en elefant och uppmanades sedan att beskriva elefanten. Den blinde som stod vid snabeln sa: "En elefant är som ett rör." Den blinde som rörde vid elefantens ben sa: "En elefant är som en trädstubbe." Den som satt på ryggen sa: "En elefant är som en tunna." Och så vidare för andra kroppsdelar. Snart var alla dessa män i strid. Var och en hade upplevt elefanten på ett visst sätt, och var och en försvarade sin "sanning". Nu är det alldeles klart att om dessa män inte varit blinda, skulle det bland dem inte funnits några meningsskiljaktigheter i fråga om elefantens utseende.

Denna liknelse kan vi tolka på följande sätt: Varje människa föds i total okunnighet, livet är för henne ett djupt mysterium (därför är hon en evig **sökare**). Men varje tänkande människa anar att det finns en utomvärldslig sanning, en högre verklighet som är hennes hemvist, och till denna ofullkomliga, obestämda, mycket förvirrade kunskap fogar människorna många egna tankar, hypotetiska, traditionella, rasiala, nationella etc. för att så åstadkomma ett religiöst system som passar den egna läggningen.

Inom buddismen är denna människans grundläggande okunnighet ett välkänt förhållande och ämne för djupare forskning. En buddist är fullt medveten om människans tragiska situation att intet veta om svaren på de stora religiösa och filosofiska frågorna, och detta gör att han aldrig kommer i trossrid med andra, aldrig vill tvångsomvända

andra. Vore det inte grymt att beröva en blind det som är till glädje för honom? Denna inställning har gjort att det aldrig under buddismens flertusenåriga historia har utkämpats något religionskrig, något "heligt krig", och aldrig förekommit personförföljelse, människobål eller tortyr i Buddhas namn. I motsats till andra religioner är buddismen inte grundad på dogmer, den försvarar inga dogmer, men den erbjuder en teknik att bota "blindhet" — så att man kan se elefanten i dess helhet.

Du frågar mig vad jag tänker om vissa delar av den kristna dogmatiken, såsom korsfästelsen, uppståndelsen, jungfrufödseln och underverken. Om Du är medveten om den buddistiska inställningen till "det gudomliga", förstår Du att dessa detaljer inte har någon betydelse som religionsunderlag för en buddist, fastän vi inte vill beröva andra människor en tro som de har glädje av. Värde av en tro på de nämnda händelserna bedöms av en buddist så: Om tron på dem kan hjälpa någon att bli en lyckligare och bättre människa, hjälpa till mer medlidande, mer kunskap, mer förståelse, så är tron bra och värd att befrämjas. Om tron på dessa ting däremot leder till intolerans, trångsynthet, vidskepelse, elakhet eller grymhet, så är den dålig och skall förkastas.

Med denna förklaring har Du nu också nyckeln till den buddistiska etiken, vars grundprinciper lyder: Allt som ökar lidandet och minskar lyckan för mig och andra, nu och i framtiden, skall undvikas. Allt som minskar lidandet och ökar lyckan för mig och andra, nu och i framtiden, skall flitigt utövas och tillämpas. Även om det finns många likheter mellan buddistisk och kristen etik, så är utgångspunkten inte densamma, eftersom kristen etik grund-

dar sig på villkorliga bestämmelser av en gud. Men den skillnaden är i och för sig inte av stor betydelse för en buddist, eftersom han enbart räknar med resultatet. Huvudsaken är att man tillämpar det goda och undviker det onda, oavsett vilken tro man har.

Jag bör kanske nämna att en buddist betraktar den kristna etiken som ofullständig i vissa avseenden. Inom buddismen är levnadsregeln att inte döda utsträckt till att omfatta alla levande varelser, alltså även djur. Den som med avsikt dödar ett djur är inte värdig att tillhöra den buddistiska gemenskapen. Om det är sant att Jesus begärde att man skulle slakta ett lamm för kvällsmat eller att han välsignade fiskefångsten, så skulle han inte kunna bli intagen i den buddistiska gemenskapen, inte ens som lekman.

Så Din sista fråga: hur är det möjligt att jag, en tekniskt utbildad agronom, blivit en övertygad buddist? Svaret är enkelt: Buddismen har en mycket realistisk livsåskådning. Trossatser har inte någon betydelse; i stället fordrar man två egenskaper som är högre än förmågan till tro, nämligen **förnuft** och **insikt**. Det buddistiska psykologiska systemet — om man kan kalla det så — hjälper människan att vinna kunskap om 1) världen, 2) livet och dess mening och 3) jaget och människans öde. Detta system kommer inte i konflikt med ett vetenskapligt sinne, även om forskningsområdena och metoderna ofta skiljer sig från den västerländska vetenskapen.

Att forska och experimentera enligt den buddistiska metoden, att följa den av Gotama Buddha anvisade vägen ger människan en tillfredsställande arbetsuppgift för hela livet. Därför är jag buddist.

M. Sirander.

Marcel Sirander tillsammans med Piyadassi Thera i Alingsås

OND TID

I sin nya, märkliga bok, "Tolkning av Johannes Uppenbarelse" visar El. Ståhlgren hur vi frammanför de jordkatastrofer som i årtusenden siats om.

26:—.

Läs också förf:s föreg. bok:

EVIGHET — OÄNDLIGHET

Läran om 10 dimensioner. 22:—.

AGNI YOGA el. Eldens Yoga

Förf:s första, grundläggande bok i kosmisk kunskap. 14:—, Moms + porto tillkommer! Tillskriv idag:

Reformförlaget

Box 16 186 • 103 24 STOCKHOLM.

Tel. 08/766 26 82.

Cellaktivatorn-Elektronbadet MWO-healinginstrumentet

omtalat i SÖKAREN nr 8, 1965

demonstreras av H. Schubert, som även ger behandling (t. ex. hembesök).

Adress: S:t Eriksgatan 109, Stockholm Va. Tel. 33 19 32.

Ref. och behandling:

Salong **WALLENSTJERNA**, Artillerig. 83, tel. 61 30 26.

Din personliga

BIORYTM

uträknas enl. medicinalrådet dr. Wilhelm Fliess' metod, byggd på strikt vetenskapliga forskningsrön.

1. Biorytmogram eller pulsationsrytmen.

2. Högsta försäkringsskydd mot den egna mänskliga faktorn.

Ovärderligt för bl. a. varje bilförare — enl. statistiskt underlag. Begär information! H. Schubert, S:t Eriksgatan 109, Stockholm Va. Tel. 33 19 32.

ENGELSKSPRÄKIG LITTERATUR

UFO, OCKULTISM, ESP ETC. 500 boktitlar lagerföres varav c:a 100 i pocket. Ytterligare c:a 3000 kan anskaffas.

Postorderbokhandeln

EDISTA

Fack 3
180 10 ENEBYBERG

VARIA

DEN GAMLE KINESEN

Li Chung Yun från Kina var en mycket gammal man. När han dog i Peking 1933 hade han levat i 256 år — efter vad som sägs — och hunnit med att vara gift 24 gånger. Vi läser i en artikel i den amerikanska tidskriften **Beyond** att Li Chungs ålder blev noga undersökt av vetenskapsmän och officiellt fastställd av regeringen i Peking. Det uppges att Li Chung aldrig såg verkligt gammal ut. Folk som såg honom när han höll föreläsningar, 200 år gammal, säger att han såg ut att vara i samma ålder som en frisk europeisk 50-åring, ännu med sina egna tänder i behåll och med svart hår.

Professor Li Chung var örtexpert. Han använde regelbundet två örter, vilka skall vara hemligheten med hans höga ålder. De kallas **Fo Ti Tieng** (uttalas få si tång) och **ginseng**. Dessa örter finns att köpa i Sverige i (åtminstone en del) reformbutiker och i Bloms Örtabod (fastän det givetvis är svårt att avgöra om de försålda varorna är äkta eller har en någorlunda god kvalitet).

Som en bakgrund till uppgifterna om kinesens höga ålder och de nämnda örternas föryngrande egenskaper kan vi erinra oss att vetenskapen faktiskt har lyckats med att hålla mänskliga vävnader vid liv under mycket lång tid. Det anses att om cellernas ämnesomsättning kan ske med fullständig utrensning av avfallsprodukter, så kan de leva praktiskt taget hur länge som helst. "Vävnadsceller är odödliga. Om man ger dem den näring de behöver och snabbt avlägsnar avfall och gifter, kan de hållas vid liv under obegränsad tid", förklarade doktor Alexis Carrel, vilken lyckades hålla ett fragment av ett kycklinghjärta vid liv i över trettio år.

Om krafttroten ginseng, även kallad Panay-Schin-Seng, omtalar vår källa att den har varit känd av kineserna i 5000 år som ett extraordinärt hälsomedel av betydelse för både friska och sjuka. Det är svårt att tro att 400 millioner kineser i 50 sekler skulle ha grundat sin tro på ginseng på enbart vidskepelse. Det uppges också att Chiang Kai Shek, nationalistkinas gamle ledare, regelbundet använder ginseng.

Professor Lakhovsky lär ha ut-

talat att ginsengs ultraviolettera strålning har en välgörande, stimulerande verkan på de mänskliga endokrina körtlarna och på så sätt ökar kroppens produktion av hormoner, vilka är viktiga för hälsa och långt liv.

Li Chung blev alltså mycket gammal, och det sägs att när han dog under sitt tjugofjärde lyckliga äktenskap, berodde det på att han en tid inte lyckats få tag på **Fo Ti Tieng**.

MÄTNING AV VÄXTERS KÄNSLOR

Vi återkommer till Cleve Backsters experiment med att anbringa polygraf på växter. I **Newsletter of the Parapsychology Foundation**, New York, ges några informationer om dessa försök, som inte kom fram i Svenska Dagbladets artikel, som vi refererade i nr 5. (Redogörelse för Backsters forskningar har ursprungligen stått att läsa i den amerikanska tidskriften **National Wildlife**, februari—marsnumret förra året.)

Backsters experiment startade i februari 1966, när han först började misstänka att växter har känsloreaktioner. För att pröva sin teori fäste han först elektroder från polygraf till löv på växter och började sedan fundera över något sätt att välla växterna skada. Det ögonblick då han tänkte på att bränna ett löv med eld från en tändsticka, visade polygrafens penna, som dittills hade angivit normal växtrytm, en dramatisk förändring. "Jag hade inte rört mig eller vidrört växten, så förändringen i PGR-pennans rörelse antydde att den nya kurvan åstadkommits av min blotta tanke på att på något sätt skada växten." Backster meddelar också att hans avsikt att skada gav starkare reaktion än själva brännandet.

När räkor kokades i vatten, reagerade växter i närheten "känslomässigt". Detta ledde Backster till en hypotes att en levande cell utsänder en signal till andra levande celler, när den dör. Han har testat denna hypotes på växter, amöbor, frukter och grönsaker, mögelkulturer, blod m.m. Signalen ligger definitivt inte inom någon känd frekvens.

SILVER BIRCH, EN INDIAN

Silver Birch (övers. "silverbjörk") är bekant för spiritualister över hela världen som andeledaren i den kände tidningsmannen Han-nen Swaffers hemcirkel. I många år var hans mediums identitet en av spiritualismens bäst bevarade hemligheter. Det misstänktes att Han-nen Swaffer själv eller också Sylvia eller Maurice Barbanell var mediet. För tio år sedan gjorde redaktören för **Psychic News** och **Two Worlds**, Maurice Barbanell, följande dramatiska tillkännagivande i **Two Worlds**: "Tiden är inne att offentliggöra vad som länge varit en 'hemlighet'. Vem är Silver Birchs medium? Svaret är — det är jag."

När Swaffer en gång beslöt att Silver Birchs undervisning inte skulle stanna inom cirkeln för privat bruk utan publiceras, sa Barbanell: "Om jag avslöjar att jag är mediet, kunde det komma kritik att publicering tilltalar min fåfänga. Jag vill lämna mitt namn utanför och låta Silver Birchs undervisning stå eller falla i kraft av dess egna förtjänster."

I England har nu under trettio år Silver Birchs visdom utgivits i nio volymer, varav två antologier. På svenska har i år utkommit en antologi "Evida sanningar. Visdom från en högre värld.". (Kan erhållas från Sökarens postorderbokhandel, pris 11:50 + moms o. porto.)

I en anmälan i **Psychic News** av den senaste Silver Birch-utgåvan skriver Gordon Turner att denne indians fina visdom för de flesta spiritualister kommit att representera det klaraste uttrycket för spiritualismens filosofi och tro.

Silver Birch. En mediumistisk målning av Marcel Poncin

TONKONSTENS MÄSTARE KOMMER TILLBAKA

Av Rosemary Brown

Det har förunnats mig att vara med om något som fyllt mig med sådan glädje och förundran att jag längtar efter att med så många som möjligt få dela denna upplyftande, glädjerika upplevelse att ha kontakt med några av tonkonstens mästare från det förgångna, då de genom mig framför nya kompositioner.

Början till alltsammans ägde rum när jag var barn och begåvad med en viss grad av klärvoajant och kläraudient förmåga. Jag längtade efter att få riktig musikalisk utbildning, men det hade mina föräldrar inte råd med. Jag fick bara några tillfälliga pianolektioner. En dag hade jag en vision av en gammal herre med böljande, vitt hår, vilken var iförd en lång, svart klädnad. Han nämnde inget namn men sa att han här på jorden varit en berömd kompositör och pianist.

"När du blir stor skall jag ge dig musik och göra dig till kompositör", lovade han.

Några år senare såg jag en bild av Liszt i en bok och igenkände i honom mannen i min vision, men jag vågade inte nämna det för någon för att inte riskera förlöjlighande.

Tiden gick, och löftet tycktes inte infrias. I tonåren bekostade jag själv några pianolektioner. Sedan kom andra världskriget med outhärligt lidande för mänskligheten, och alla tankar på musik tystades i mitt sinne. Till slut upphörde kriget; jag var vuxen, och det tycktes alltmer osannolikt att Liszt skulle hålla sitt löfte.

Flera år efter kriget skaffade jag mig ett begagnat piano och tog ytterligare några lektioner — men inget tecken från Liszt. Så gifte jag mig, och än en gång förvisades musiken ur mitt liv. Min man var sjuk under större delen av vårt äktenskap. Vi fick först en dotter och därefter en son, och min tid gick helt åt till att ta hand om de tre. 1961 befriades min make från sin lidande kropp och lämnade mig, medelös, att uppfostra våra två barn. Jag måste ut och arbeta för att underhålla dem; det blev bara arbete, och det fanns ingen tid för pianospel.

I mars 1964 råkade jag ut för en olyckshändelse under arbetet, och den visade sig vara en förklädd gudagåva. Jag föll, skadade några

Musikmediet Rosemary Brown

revben och kom på sjukhuset, där jag gipsades. Jag var under några veckor oförmögen till arbete; för första gången sedan barnen föddes var jag ensam hemma. Denna ensamhet skulle bli Liszts tillfälle. För att få tiden att gå beslöt jag mig för att spela litet på pianot, vilket jag knappt hade rört i cirka tolv års tid — utom när det skulle dammas!

Nu inträffade något häpnadsväckande. Jag satt vid pianot och märkte plötsligt att mina händer leddes att spela den skönaste musiken; Liszts underbara närvaro omsvepte mig; han hade kommit för att uppfylla sitt löfte. Jag hade aldrig spelat någonting av hans musik och kände bara till hans berömda Liebestraume och en av hans ungerska rapsodier. Jag kan inte improvisera eller spela på gehör, så det här var för mig ett väldigt bevis för att det betydelsefulla som jag upplevde, var verkligt.

Sedan Liszt skapat en fast förbindelse mellan oss och gett bekräftelse genom flera namnkunniga medier (av vilka en del nämnde namnen på andra kompositörer i andevärlden som skulle arbeta med mig) börja-

de han att introducera andra tonsättare.

Han förklarade att flera andar och grupper av andar i andevärlden gör koncentrerade ansträngningar för att upprätta kontakt med oss. De vill ge oss så många bevis som möjligt på att människorna är odödliga och behåller sin personlighet, sedan de skilts från den fysiska kroppen; de vill väcka människorna till medvetande om de högre planerna, vill skapa gudsmedvetande hos mänskligheten och bistå vid skapandet av fred och broderskap i hela världen. De ger ut kärleksfullhet, helande och tröst i ständiga strömmar genom varje kanal som är tillgänglig. De skulle dela sin kunskap och visdom med oss och ge oss underbara krafter av Guds nåd, om vi bara lät dem göra det.

Liszt arbetar med en grupp kompositörer som bidrar med ny musik i sin kända stil för att bevisa sin identitet och sålunda hjälpa till att bevisa fortlevnad efter döden. Musiken i sig själv skänker ofta healing och har upplyftande egenskaper. Syftet är att överföra musik med viss andlig klangfärg snarare

än att visa geniet hos kompositören i fråga.

Den förste kompositör som Liszt tog till mig var Chopin, som nu har gett mig många förtjusande, nya kompositioner i sin egen stil. Sedan kom Schubert och Beethoven, därefter Bach, Brahms, Schumann, Debussy och Rachmaninov, vilka alla i tur och ordning presenterade för dem karakteristiska, nya musikstycken.

Några högt kvalificerade experter har hört och studerat musiken, men, eftersom de måste tänka på sitt eget livsuppehälle, kan de ofta inte offentligt gå i borgen för dessa kompositioners autenticitet.

En stiftelse bildades i maj 1968 av Sir George Trevelyn och dr. Firth och dennes maka (de båda sistnämnda mångåriga yrkesmusiker) för att främja denna saks vidare utbredning. Det är jämte musiken många budskap som framförts, och dem hoppas vi kunna ta med i en bok som planeras. Grammofoninspelningar görs så att en del av den här musiken blir tillgänglig för allmänheten.

Jag har tagit denna underbara sak till min uppgift för att utföra den efter bästa förmåga. Må den berika världen med skön och glädjefull uppenbarelse.

(Från *The Voice Universal*, Sun House, 49 Portland Road, Hove 3, Sussex, England.)

Anm. Under de tre senaste åren har Rosemary Brown från andevärlden mottagit cirka 300 kompositioner för piano, berättar tidningen *Psychic News*, London. Hon får musiken på två sätt. Ibland sitter hon vid pianot och spelar fram den, ibland skriver hon ned musiken i noter, medan en avliden kompositör leder hennes hand. I båda fallen är hon vid fullt medvetande.

Fastän Rosemary Brown fått mycket bristfällig musikalisk utbildning, kan hon nu spela praktiskt taget all musik som hon tar emot. Musiker betraktar detta som ett extraordinärt fenomen. De är också förvånade över att hon, när hon mottar ett musikstycke, har förmågan att bevara det i minnet.

En konsertpianist, Stephen Bishop, har spelat ett av "Schuberts" pianostycken i den brittiska televisionen. Det skedde i samband med en intervju med mrs Brown i ett seriöst musikprogram, *Music Now*.

Flera musiker är intresserade av Rosemary Browns arbete. Den unge kompositören Richard Rodney Bennett förklarar att han är "helt fascinerad" av hen-

nes musik. "Man kan inte", säger han, "förfälska sådan här musik utan årtal av träning. Jag skulle själv inte kunna göra sådan 'Beethovenmusik'. Det betyder ingenting att en del stycken är dåliga. Jag skriver själv en mängd usla saker."

En kvinnlig pianist, syster till den berömda violinisten Yehudi, sa att hon betraktade denna musik med största respekt. "Allt detta", sa hon, "är klart och tydligt i den föregivne kompositörens stil. Det är enkelt, men en del melodier är mycket vackra. Det är ingen tvekan om att mrs. Brown är ärlig och uppriktig."

Pianisten Kentner sa att det fanns en likhet med Beethovens stil i dessa nya kompositioner. "En del kompositörer kan imiteras, men detta är mycket svårt med Schubert."

Professor Malcolm Troup vid Guildhall School of Music spelade en av "Schuberts" kompositioner och sa att om mrs Brown inte hade någon musikalisk utbildning, så som hon uppger, så bestyrker detta att det är Schubert som inspirerat musiken.

Den internationella jättetidningen *Life* har haft en djupgående granskning av mrs Browns arbete. En parapsykologisk expert, Guy Lambert, förutvarande president i det engelska sällskapet för parapsykologisk forskning, uttryckte där tvivel på det angivna ursprunget till musiken. Han sa att kompositörer lämnar en hel del opublicerad musik efter sig

och att det är möjligt att mrs Brown med utomsinnliga medel fått tillgång till denna direkt från kompositörernas partitur. Han förklarade att det finns människor som kan göra sådana saker.

Musikprofessor Ian Parrot, som i många år varit medlem i det parapsykologiska sällskapet, sa att det inte tycktes finnas något som tydde på bedrägeri i detta fall. Som musiker ansåg han sig kunna säga att allt som kommit genom mrs Brown var stilistiskt möjligt. Musiken var "all right" men inte "storslagen". Svaga partier kunde bero på svårigheter vid överföringen.

Richard Rodney Bennett säger att den musik som hittills tillkommit genom mrs Brown, är ganska enkel, allt är typiskt tidig musik av varje kompositör; där finns inga märkliga musikaliska konstruktioner, men musiken tycks ha kvaliteter som räcker för att identifiera de skilda tonsättarna.

Anm. Vår källa är den spiritualistiska tidningen *Psychic News*. — Sökaren presenterar fallet Rosemary Brown som ett intressant psykiskt fenomen. Någon väl grundad förklaring torde ännu inte kunna framläggas. Vi vet ju att en del märkliga litterära alster kommit fram medialt, men när någon bestämd bortgången författare har angetts som upphovsmannen, har det funnits berättigt tvivel på ursprunget. Om ett svenskt musikmedium se sid. 13!

MARTIN JOHNSON BERÄTTAR OM PARAPSYKOLOGIN

Fil. lic. Martin Johnson bedriver sedan åtta år tillbaka viss parapsykologisk forskning vid psykologiska institutionen, Lunds universitet. Hans arbete har främst berört metodologiska problem och sambandet mellan ESP och personlighetsvariabler. Vid en telefonintervju om de parapsykologiska fenomenen — samt under skriftväxling — har han klargjort sin inställning. Han säger:

— Parapsykologin är fortfarande en omstridd vetenskap. Under de senaste 40 åren har ett stort antal laboratorieundersökningar utförts, vilka ger ett kraftigt på sannolikhetsskalkyl grundat stöd för uppfattningen att tankeöverföring och fjärrskåderi i tid och rum existerar. Dessa undersökningar har utförts med metoder som brukar betecknas som vetenskapliga inom andra beteendevetenskapliga discipliner, men de är inte helt accepterade av majoriteten av andra disciplinernas vetenskapsmän.

— Vilka anmärkningar kan då riktas mot parapsykologin som vetenskap?

— De invändningar som brukar göras, bygger principiellt på följande synpunkter:

- 1) Fenomenen är "negativt definierade". (D.v.s. det mesta man uppnår vid laboratorieförsök är att man kan säga vad iakttagna fenomen *inte* beror på, men *vad* de är, det vet man inte.)
- 2) De observerade avvikelserna från vad slumpen skulle ge kan tänkas bero på att försöken utförts så att s. k. *sensory cues*, d. v. s. speglande bordtyr, omedvetna viskningar, muskulära eller mimiska skiftningar från försöksledares sida m.m., har tillhandahållit ett slags underlag för en normalsensorisk överföring av information från försöksledare till försöksperson.
- 3) Försöksledaren kan ha gjort sig skyldig till vissa typer av otillbörliga statistiska manipulationer, t. ex. att han endast rapporterat lyckade försök och förtigt undersökningar som ej gett indikationer på ESP eller att han efter en serie "lyckade" experiment avbrutit försöken när det börjat gå "sämre" för försökspersonen, d.v.s. när slumpagar-

Martin Johnson

na börjat "ta igen" den "tur" man tidigare haft.

- 4) Det kan vara fråga om "motive-rad" fel-perception; försöksledaren har t. ex. sett fler rätt i protokollen än vad som verkligen finns där. Här menar man i princip att registreringsfelen adde-rats och gått i den riktning som försöksledaren medvetet eller omedvetet önskat sig.
 - 5) Fusk-hypotesen. Man har menat att de personer som sysslar med parapsykologi, generellt skulle behärskas av så starka emotionella motiv för sin forskning att de medvetet eller omedvetet manipulerar sina data för att kunna fortsätta att tro på fenomenens översinnliga innebörd. Dr. Hansel i England har t. ex. betonat att sekundära vinstmotiv kan komma in i bilden: genom att visa upp resultat kan forskaren emotse ekonomiska medel för att hålla verksamheten igång som ett slags självändamål i den bemärkelsen att resultat tillförsäkrar forskarna jobb och status inom den grupp av människor som är anhängare av parapsykologin.
- Hur mycket eller litet ligger det i dessa kritiska synpunkter?

— Beträffande kritiken under punkt 2) tror jag att man kan påstå att den delvis hade berättigande när den framfördes på 1930-talet. Sedan dess har mycket skett ifråga om kontroll av de felkällor som kritiker-na diskuterade. Nästan hälften av i dag utförda ESP-undersökningar berörs inte av den kritiken. Det är irrelevant att tala om *sensory cues* vid t. ex. prekognitionsförsök. Där finns inga normalsensoriskt förnimbara stimulus-källor vid den tidpunkt då försökspersonen avger sina gissningar.

Kritiken under punkt 3) är svårare att ta ställning till. Jag skulle tro att nästan alla forskare någon gång begår våld på sitt material på så sätt att man publicerar selektivt. Några vetenskapliga undersökningar över detta i och för sig mycket betydelsefulla forskningspsykologiska problem känner jag inte till, och det förefaller mig svårt att komma åt att studera den här problematiken.

Punkt 4). Kritiken som gäller felaktig registrering beroende på motivationen (önskan eller strävan att nå resultat i en viss riktning) tillhör den typ av kritik som jag tycker att parapsykologerna bör vara lyhörda för. Här finns vetenskapliga undersökningar som visar att fors-

kares förväntan inverkar på deras registreringar. Därför bör ett bra ESP-experiment vara anordnat så att registrering och utvärdering sker helt automatiskt. Sådana undersökningar har utförts på flera håll i världen, t. ex. av Rhine, Schmeidler, Beloff och av mig själv. De flesta undersökningar måste dock sägas *inte* ha uppfyllt kravet på idiotsäker registrering. Man bör dock uppmärksamma att i de fall där de utförts invändningsfritt i här berörda avseende, har ändå signifikanta resultat uppnåtts. Den experimentserie som för mig personligen framstår som mest övertygande har utförts vid Boeing Aircraft Corporations forskningslaboratorier i Seattle. Undersökningarna har letts av den tyskfödde kvantfysikern dr. Helmut Schmidt. Han har konstruerat en rätt genial kvantummekanisk slumpgenerator som bestämmer vilken av de fyra färgade lamporna på en panel som skall lysa när man trycker på en knapp. Försökspersonen skall vid förutseelseexperiment trycka ned den knapp som svarar mot den lampa som han tror kommer att lysa. Både nedtryckning av knapparna och registrering av vilka lampor som lyst sker automatiskt i en hålbremsenhet som via en s. k. terminal vidarebefordrar data till Boeings computer-avdelning, där alla slag av dataanalyser sker. Dr. Schmidt har arbetat med ett fåtal försökspersoner, och efter 60.000 nedtryckningar var antalet överskottsträffar i förhållande till vad slumpen skulle väntas ge så pass högt att den matematiskt-statistiska sannolikheten för att träffarna uppnåtts av en slump, var mindre än 1 på 500 miljoner. Vid de här försöken är det också ytterst osannolikt att resultatet beror på "selektiv rapportering". Förebbyggande åtgärder med avseende på denna möjlighet har vidtagits.

Vad så slutligen fuskhypotesen beträffar — punkt 5) — så är det svårt att ta ställning till den. Vissa forskare, inte bara inom parapsykologin, kan tänkas avsiktligt manipulera sina data, men hypotesen är efter vad jag kan se knappast generellt tillämplig. Den är dessutom emotionellt provocerande. Jag tycker ändå inte att man av emotionella skäl skall anse att kritiken är helt irrelevant. Kritiken bör förmå forskaren att planera sina experiment på ett sådant sätt att även den typen av invändningar måste framstå som föga trovärdiga.

— Vad anser Ni då om de under-

sökningar som gjorts vid professor Rhines institution, den ryktbaraste på området?

— Jag anser att Rhine är en stor pionjär som möjligen kommer att gå till vetenskapshistorien som en stor nydanare. En del av de försök som han utarbetat, är geniala i all sin enkelhet. Att komma runt invändningarna om sensory cues genom att introducera prekognitionstekniken är ett exempel på detta. Dock anser jag att många av de försök som utförts vid parapsykologiska laboratoriet i Durham skulle ha kunnat utföras med strängare kontroll. I den här grundfrågan har vi emellertid olika åsikter. Professor Rhine uppfattar den typ av kritik som Hansel riktat, som både förargelseväckande och löjlig och inte värd att bemötas. Jag tror att parapsykologerna har allt att vinna på att anstränga sig till det yttersta just ifråga om grundläggande metodproblem.

— Hur är Er inställning till spiritualismen?

— Jag uppfattar spiritualismen som en form av livskänsla, som ett sätt att se på livet och dess mening. Jag uppfattar den som en religiös företeelse och som sådan ytterst bestämd av människans känsla av otrygghet, ensamhet och önskan att komma ifrån sin timliga begränsning. Jag kan inte se att man här kan anföra några bevis som förtjänar att benämnas vetenskapliga. Såvitt jag vet kan varken naturvetenskapen eller filosofin fälla dom i transcendentia frågor. Men jag vill inte utesluta att parapsykologiska fenomen *kan* ligga bakom en del av de upplevelser som spiritisterna rapporterar. Mediet kan tänkas på telepatisk väg snappa upp en sörjande persons önskningar. I en del fall kan helt säkert mediet på grund av sin personlighet och praktiskt-psykologiska skicklighet utnyttja sensory cues från den person som mediet riktar sig till, d.v.s. tolka små skiftningar i ansiktsuttryck etc. Om det hålls för troligt att parapsykologiska fenomen existerar, finner jag det vara metodiskt ytterst svårt att differentiellt testa spiritisternas andehypotes mot ESP-hypotesen, speciellt då det s. k. prekognitionsfenomenet komplicerar saken.

— Har Ni själv arbetat med medier?

— Ja, i viss utsträckning. Jag har gjort försök med holländaren Gerard Croiset och med Helga Braconnier i Malmö.

— Vad är Er inställning till medier och vad de presterar?

— Det är svårt att svara på det. Men låt mig uttrycka det så här: medier är troligtvis ofta lätt dissocierbare personligheter med en avsevärd förmåga att registrera marginala stimuli och med en speciell tillgång till förmedvetna psykiska processer. Om mitt antagande och mina i detta sammanhang rätt begränsade observationer har något fog för sig, skulle det innebära att de ofta är socialt känsliga individer med stor förmåga att tolka andras önskningar sådana de framträder i försökspersonens mimik, verbala svar och muskelrörelser i vidsträckt bemärkelse. Jag tror inte man skall underskatta deras förmåga att medvetet eller omedvetet göra goda observationer. De flesta föremåls läsande medier tycks dessutom vara rätt skickliga i ett slags "guessing-game", innebärande att de efter varje utsaga har behov av en "feedback" av reaktioner från den person som de vänder sig till. Rent praktiskt tar sig detta uttryck i det ständiga frågandet: "Är det rätt?" Utan att vara elak mot medier tror jag att jag själv tack vare mina psykologiska kunskaper och efter att i många år ha sysslat med intervjuarbete och utbildning av intervjuare, skulle kunna imponera på åtminstone okritiska, hjälpsökande människor. Samtidigt kan man inte förneka att medier, t. ex. Helga Braconnier, i vissa fall kan göra mycket precisa påståenden, t. ex. av typen: Er farmor hette så och så, hon dog då och då, hon såg ut så och så och gjorde det och det. I vissa fall tycks det rätt osannolikt att mediet skulle ha kunnat införskaffa sådana uppgifter inom loppet av ett par timmar. Att medier oftast samtidigt fuskar och använder sig av sidoinformation om den besökande har jag själv observerat. Eftersom jag har en öppen inställning till de parapsykologiska fenomenens existens medför detta givetvis att jag kan tänka mig att medier i vissa fall skulle kunna rubriceras som speciellt ESP-begåvade personer med utpräglad förmåga på de områden som speciellt intresserar dem.

— Om de parapsykologiska fenomenen blir allmänt accepterade som en realitet, vilka konsekvenser för människan och världsbilden kan de då tänkas få?

— Kanske visar det sig då att fenomenen har mycket små konsekvenser, men man kan inte utesluta

(Forts. på sid. 14)

CONDONRAPPORTEN

Professor Condon skriver i ett kapitel om UFO-projektets begynnelse att den anmodan som ställdes till honom att bli projektets vetenskapliga ledare, var ovälkommen av flera skäl. Han hade bl. a. just då påbörjat en bok i ett vetenskapligt ämne och betraktade detta arbete som det mest angelägna han hade att utföra innan han skulle pensioneras. Condon skriver också att om han vetat hur starkt de UFO-troendes känslöengagemang var och vilka extrema handlingar deras tro kan leda dem till, skulle han säkerligen aldrig ha åtagit sig uppdraget. Condon hade rest invändningar mot valet av honom själv och nämnt vetenskapsmän som redan hade visat aktivt intresse för UFO. Till detta svarades att de var olämpliga, eftersom de redan hade "valt sida" i UFO-frågan. — Vid Coloradouniversitetet diskuterade man om ett UFO-projekt skulle kunna skada universitetets anseende, och farhågor för detta uttrycktes. — Om Lows memo (se Sökaren nr 8, 1968) vilket "stals" från dennes personliga papper, skriver Condon att det getts för stor betydelse i och med publiceringen i LOOK. Själv hade han inte vetat om dess existens förrän 18 månader efter dess tillkomst. De däri framförda tankarna hade inte följts av projektet.

Man kan undra om det inte var olämpligt att UFO-projektet kom att bli sammansatt av personer som inte tidigare hade visat aktivt intresse för UFO-problemet. Om vi gör en jämförelse med det parapsykologiska området och tänker oss att begynnande, påkostade undersökningar skulle ha utförts inte av entusiastiska pionjärer utan av personer utan spontant intresse och att de vetenskapliga ledarna närmast känt sig besvärade över sin uppgift, så skulle troligen parapsykologins utveckling ha hämmats av ett sådant förhållande.

I ett kapitel i rapporten, som handlar om UFO-undersökningar i främmande länder, förekommer några uppgifter om Sverige, baserade på Lows sammanträffande med Tage Eriksson på FOA i Stockholm sommaren 1967. Eriksson har omtalat för Low att nästan alla rapporter undersöktes fram till 1963, och man fann att de var orsakade av naturliga fenomen eller människotillverka-

de föremål. Sedan dess görs inte undersökningar av alla inkommande rapporter.

Många fall av samtidig visuell iakttagelse och radarobservation av UFO kan enligt Condonrapporten sannolikt förklaras som följd av onaturliga atmosfäriska förhållanden som gett upphov till oregelbunden fortplantning av radio- och ljusvågor. Rapporten säger också att i fall där radarobservation och visuell iakttagelse skett samtidigt finns en klar tendens hos observatörerna att finna överensstämmelser mellan de olika slagen av observationer, även då skillnaderna är stora. När en radarobservation, som orsakats av AP-effekten (d. v. s. "oregelbunden fortplantning") gjorts, försöker visuella observatörer att finna UFOt, och de lyckas också i allmänhet med detta i form av en stjärna eller annat lämpligt föremål. Och när en visuell UFO-iakttagelse, som har sin förklaring i någon ovanlig optisk effekt, har gjorts, försöker radarobservatörer att finna UFOt på skärmen och lyckas i allmänhet med detta i form av ekon orsakade av AP-effekter; ibland är dessa AP-ekon av den ovanliga, rörliga typen. — Radarfolket har i sådana här fall inte gjort riktiga kontroller. (Condonrapportens uttalande här innebär alltså ett kraftigt underkännande av deras omdöme som gjort iakttagelserna.)

Det är 19 fall som Colorado har velat förklara som orsakade av AP-effekter. I samtliga dessa har det rätt klart eller nästan klart väder. I 15 av fallen beskrivs sikten som obegränsad. Sådant väder antyder stabila atmosfäriska förhållanden, vilka är gynnsamma för uppkomsten av skiktade, brytande luftlager som kan medföra oregelbunden fortplantning av radio- och ljusvågor.

AP-effekten innebär att utstrålningen från ett föremål förvanskas när den passerar genom luftlager med olika temperatur och täthet. Genom en sådan s. k. temperaturinversion kan ett föremål synas större än vad det i verkligheten är eller befinna sig på annan plats. S. k. hägringar, som t. ex. uppkommer i ökenluft, är ju ett välbekant fenomen. Temperaturinversion kan uppkomma t. ex. när varm, torr luft passerar över en kall ocean och ge upphov till optiska villor.

Coloradoprojektet säger att en hel del UFO-rapporter måste bero på att observatörer har misstagit sig på vad de sett. Det är lätt att i en iakttagelse av något okänt tolka in egenskaper som inte finns där i överensstämmelse med vad man föreställer sig att det är. På så sätt kan en ballong, en meteor, en satellit, en stjärna, moln, plasma, klotblixtar etc. i observatörens medvetande få formen av en rymdfarkost. Många vittnen tror sig se konturer kring ljuskällor, därför att de tänker och föreställer sig i enlighet med sina normala idéer och gör en tolkning i anslutning till idén flygplan. Det är också mycket svårt att uppskatta avstånd och storlek på föremål i rymden — för en oerfaren observatör är det praktiskt taget omöjligt. Ett vanligt fel är att man tror att det iakttagna befinner sig mycket närmare än vad som i verkligheten är fallet.

Det är också så att regn, dimma, temperaturinversioner och andra atmosfäriska fenomen kan förvanska synbilden i fråga om storlek, form, färg och föremålets flygriktning. Och så kan ju vittnets eget tillstånd inverka på hans uppfattningsförmåga. Om han är sömnig, trött, sjuk, påverkad av alkohol eller mediciner etc. är hans uppfattning sämre än normalt. Upprördhet eller rädsla hos ett vittne kan också inverka på uppfattningen.

Allt detta är inga teorier utan väl belagda fakta. Det är mycket väl känt att en person genom att tro sig se ett visst föremål, då också ibland ser detta, fastän det inte är verkligt. En sten kan bli till en människa, en tuva till en hund etc., och den falska bilden har funnits i betraktarens medvetande och han är helt övertygad om att han sett detta som aldrig har funnits där.

Denna osäkerhet vid mänsklig sinnesuppfattning har tyvärr i mycket hög grad — kanske praktiskt taget helt och hållet — försummats av ufologerna. NICAP och McDonald har t. ex. i sin rapportering helt enkelt återgivit vittnesuppgifter och knappast ifrågasatt korrektheten i dessa. Men de problem som hänger samman med vår varselblivningsförmåga måste tas på allvar i UFO-sammanhang. Det duger inte längre att enbart anteckna vittnesutsagor. Man måste söka förklaringar alternativa till rymdskeppshypotesen.

HÄLSORÅD

Hälsa är inte bara frånvaro av sjukdom. Verklig HÄLSA är, som Are Waerland lärde oss, "en sund, livskraftig, anatomisk, fysiologisk och psykisk reaktion på en naturlig livsmiljö normala livsförhållanden och artenligt riktiga biologiska livsfaktorer". HÄLSA är kroppens spontana välbefinnande i en riktig livsmiljö. För att få uppleva detta måste vi framför allt välja vår föda på rätt sätt. Levande föda, d. v. s. råkost, är nödvändig för att göra kroppen till en trivsamt plats för anden. Det är även nödvändigt att undvika gifter, vilka försämrar och förstör livsprocesserna.

Gå över från bristkost till hälso-kost!

Vi skall ge er ett par enkla tumregler, som ni — och vi — ständigt bör ha aktuella. För att uppnå bästa möjliga hälsa behövs visserligen specialstudium, självdisciplin — och kanske byte av miljö, men man kan komma långt bara genom att följa några få minnesregler, vilka bör inpräntas i medvetandet så att de sitter där lika säkert som multiplikationstabellen eller rättstavningsreglerna. De bör naturligt, självklart finnas i tankarna, när vi handlar vår mat i snabbköpet, handelsboden eller reformaffären.

Första regeln är att födan skall väljas inom vegetarismens ram. Kött, fisk och ägg undviks. Undantag från regeln: mjölk och produkter av mjölk, som är tillåtet, ja nödvändigt.

Andra regeln är att födoämnen skall vara i det skick som naturen har framskapat dem. Alltså obehandlad råkost: frukt, grönsaker, rotsaker, bär och nötter. Undantag från regeln: cerealier — fullkornsgröt och fullkornsbröd, där behandling av naturprodukten, sädeskornet, är tillåten (samt ost och smör).

Om vi vill vara inpassade i ett naturligt livssammanhang, skall vi

förstå att de födoämnen vilkas naturliga smak, färg, form och lukt tilltalar oss, är nyttiga och riktiga, medan det som i naturligt skick är oaptitligt, är olämpligt som föda. Födoämnenas smak, färg o. s. v. är naturens tecken till människan vad hon skall och inte skall äta. Det som är nyttigt, ser aptitligt ut, det som är värdelöst, ser inte lockande ut, och det som är giftigt, verkar frånstötande på sinnena.

Vi skall ha klart för oss att hälsofödan är fulländad så som naturen har frambragt den, ty det finns meningsfulla sammanhang i naturen. Vi kan genom olika slags behandling bara försämra det som en högre intelligens har gett oss. Födan skall intas i dess naturliga skick, inte kokas, stekas, sönderdelas etc. Ett exempel på den dödliga fara som ligger i en förändring av naturprodukter, är det raffinerade sockret. Här har människan tagit sönder sockerrör och sockerbeta: vi har fått det vita sockret, som är en fabriksprodukt bestående av nära 100 procent socker (medan den naturliga sockerhalten i sockerrör och sockerbeta är cirka 16 procent), och följden blir förstörda tänder, sockersjuka, fördärvade livsprocesser i organismen.

Kokningen är förmodligen den mest oskyldiga behandling som vi kan ge de naturliga födoämnen, och den ger ingen skadlig produkt, om råvaran är god, men den försämrar den — och om man lever uteslutande på kokt föda, riskerar man sin hälsa.

Lär in de två reglerna ordentligt, och fördjupa sedan era kunskaper om hur hälsa vinnes, så att ni förstår varför reglerna är riktiga och måste följas.

En bra och billig hälsobok är Nils Kalén, Vettig föda, 5:—. Den kan erhållas från Sökarens postorderbokhandel.

MUSIKMEDIET MARGIT SELIN

Fru Margit Selin-Andersson i Stockholm spelar i halvtrans pianomusik som påminner om stora mästare och anses vara inspirerad av dessa från andevärlden.

"Jag har aldrig lärt mig spela någonting utantill", säger fru Selin, "och jag känner inte mycket till musik. Då publiken vid en musikseans bad mig spela Stravinskij, trodde jag först att han varit violinist. Men då jag började spela, hörde jag underbar, kraftfull, tekniskt svår musik. Mina händer lydde musiken. Då jag spelar, anar jag inte var mina fingrar vid varje tillfälle skall placera sig. — Musiken går genom fingrarna. Det är bara synd att jag måste röra armarna också. Inte därför att jag blir trött — jag blir aldrig trött i armarna — utan därför att det binder händerna."

Margit Selin spelar vid den spiritalistiska konferensen i Mullsjö 1967. Mediet har förklarat att den vita bildningen till vänster är en ofullbordad andemanifestation och att vimpeln flyger genom luften.

Fru Selin är född i Finland 1897 och har varit gift med en allmän åklagare i Helsingfors. Hennes första man är död, och hon är nu gift med författaren Arthur Andersson (känd som översättare av Cora Richmonds själslära-psykoskopy). Sedan 1945 har hon spelat inspirerad musik på flera platser i Sverige och de nordiska grannländerna. 1948 demonstrerade hon sin mediumitet för Sällskapet för Parapsykologisk Forskning i Stockholm. Bland åhörarna fanns Dagens Nyheters musikkritiker, fil. lic. Ingmar Bengtsson. Han gav ett skriftligt omdöme om de skilda stycken som han hörde fru Selin framföra. (Det finns en anteckning där att det inte får publiceras på grund av sällskapets stadgar.) Bengtssons bedömning var inte särskilt

(Forts. på sid. 16)

Alltmer populära
manastrålände

LAPIS LINGUA

den mexikanska, tjugigt turkoskimrande

"TUR-smyckestenen"

från Sierra Madres inre — se SÖKAREN nr 1, 1964! — lovordad av framstående psykometriker och pendelspecialister, kan erhållas genom H. Schubert, S:t Eriksgatan 109, 113 31 Stockholm Va. Tel. 33 19 32.

Sökarens postorderbokhandel

Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3. Telefon: 08/696027.
(Till de angivna priserna kommer moms och porto.)

Carl-Martin Edsman:

MYSTIKER I VÄLLINGBY

Denna bok innehåller sju artiklar om mystiska, religiösa upplevelser. Mest betydande är kanske den som har samma namn som boken och där en kvinnlig visionär beskriver upplevelsen att vara ett med allt, att se kärleken som varats femte dimension, se universums skapelse, hur kosmos fungerar... Mystiska erfarenheter av detta slag finns rapporterade från olika tider och kulturer, och de har alla stora likheter med varandra. Jämför med Martinus syn, som han beskriver i **Kring min missions födelse** — och även med vad som sägs om Ramakrishnas syn på sidan 20 i **Ramakrishnas samtal** och i vår artikel om honom i nr 6 i år! Pris 11:25.

Martinus:

KRING MIN MISSIONS FÖDELSE

Här berättar den danske vismannen om de syner han oväntat hade i trettioårs-åldern och som han kallar "det gyllene elddopet". Han såg och förstod de gudomliga livssammanhangen, upplevde Guds medvetande som den yttersta verkligheten, såg en Kristusgestalt som gick rätt in i honom. (Jämför med det som berättas om Ramakrishna, att Muhammed visade sig för honom och gick rätt in i honom.) Martinus upplevde kärleken som livets väsen — liksom fru Beata i **Mystiker i Vällingby**. Pris 7:—.

Lilly Akerblom:

BORTOM MÄNSKLIG HORISONT

Ett medium berättar om sina utomsinnliga upplevelser, bl. a. hur hon sett och hört avlidna som sökt kontakt med sina efterlevande och hur hon varseblivit scener ur det förgångna, när hon hållit föremål i sin hand. Pris 18:—.

Epiktetos:

HANDBOK I LIVETS KONST

Stoisk livsvisdom från antiken. Epiktetos var slav hos Epafroditos, en av kejsar Neros gunstlingar, vilken stympat honom i ett tortyrinstrument medan han ännu var barn. Pris 4:—.

Axel Fredenholm:

SA HAR JAG HÖRT

Ett rågat mått av vishet, mest från den österländska kulturen, i mycket vacker språklig dräkt. Boken är ett visdomens tempel, som lätt öppnar sig för alla och tänder ljus i medvetandet. Pris häftad 8:—, inb. 12:—.

VAR TIDS MIRAKLER

35 toppartiklar om övernaturliga, betydelsefulla händelser, utvalda ur Sökarens årgångar 1964—1967. Vi ser här andens triumf över materien och anar en ny verklighetsuppfattning. En önskebok för sökare, spiritualister m. fl. Utgiven av Sökarens Förlag 1969. Pris 16:50.

Birgit Lange:

JORDSKRED?

Kunnigt, klokt och fängslande berättar författarinnan om utomkroppsliga tillstånd, telepatiforskning, automatisk skrift och fall som tyder på reinkarnation. Roland Adlerberth skriver i Biblioteksbladet bl. a.: "En varm och mänsklig liten bok om några parapsykologiska fenomen. — — — Allra intressantast är nog hennes recensionsrapport om en bok om de så kallade out-of-the-body-experiences, då själen lämnar kroppen och upplever saker och ting helt på egen hand." Utgiven av Sökarens Förlag 1969. Pris 12:50.

Christopher Mayhew:

MÄNNISKOR SOM SÖKER GUD

Det finns många skrifter som beskriver de olika världsreligionerna. Ett fint arbete av detta slag är Mayhews bok, som bygger på en serie TV-program och handlar om sex män och deras tro. Det är en muslim, en hindu, en buddhist, en jude, en protestant och en katolik. Varje artikel består av fyra delar: en person- och trosbeskrivning, en avdelning med väsentliga frågor och svar, en religiös antologi som den intervjuade sammanställt, samt illustrationer. Boken utkom i Sverige 1955. Pris 8:—.

Kathryn Kuhlman:

JAG TROR PÅ UNDERVERK

I denna bok, utgiven av Lewi Pethrus förlag, berättas om 23 svårt sjuka människor som blivit helbrägdagjorda vid miss Kuhlman's möten eller radiogudstjänster. Det är mycket märkliga fall, som, om de är autentiska, måste rubba grundvalarna för den begränsade medicinska synen på sjukdomarna och som manar oss att ta någon form av religiös världsåskådning under övervägande. Pris 22:50.

Ruth Montgomery:

FÖDD MED SIARGAVA

Om den amerikanska kristallskåderskan Jeane Dixon berättas här på ett fängslande sätt. När boken först kom ut i USA, låg den överst på bestsellerlistan för non-fiction. Pris 12:50.

Om hälsan:

Nils Kalén: **VETTIG FÖDA. 5:—.**

Olof Thorborg: **FASTEBOKEN. 7:85.**

Ebba Waerland: **NATURLÄKEKONSTENS BOK. 14:50.**

Tre innehållsrika och välskrivna böcker, grundade på betydelsefull erfarenhet. Läs, lär och bli frisk!

LARS KORHONENS PRISMAMETOD

Särtryck ur tre nummer av Sökaren. Häfte pris 1:—.

MARTIN JOHNSON (forts.)

att ett slutgiltigt fastställande av deras existens och djupare sammanhang kan inverka på vår världsbild. Det är här av intresse att finna att både "futurologer" och forskare inom NASA (amerikanska rymd-flygstyrelsen) står öppna för att ESP möjligen kan få konsekvenser i framtiden för kommunikation mellan jorden och rymdskepp som finner sig på kosmiska distanser från jorden. Men jag står inte främmande för möjligheten att parapsykologiskt intresserade forskare, och bland dessa inkluderar jag mig själv, i framtiden kommer att betraktas med visst löje — som en grupp som inne i atom- och rymdåldern behärskades av så starka mystiska och eskapistiska motiv att de var i stånd att lura både sig själva och andra. Framtiden kommer att fälla dom i frågan.

Anm. Martin Johnson är född 1930 och har åren 1961—1969 varit assistent vid Lunds psykologiska institution. Han blev i juni i år fil. lic. efter avhandlingen »Vad konstituerar god soldat». Johnson har gjort studieresor till ett flertal parapsykologiska institutioner i världen och tre gånger varit inbjuden till Duke University's parapsykologiska laboratorium och en gång till dettas efterträdare, The Institute for Parapsychology, College Station, Durham. Hans parapsykologiska arbete har rönt mycket stor uppskattning av professor Rhine. Johnson är också redaktör för den populärvetenskapliga tidskriften Värld och Vetande.

Som synes av Martin Johnsons resonemang ovan är han synnerligen konservativ i sin uppfattning. Vi tror att det är riktigt och viktigt att denna attityd finns hos en del parapsykologer, även om vi själva finner hans skepsis och försiktighet överdrivna. Vi har för vår del också ett helt annat och mer positivt intryck av medier än vad han har.

Red.

KRITISERA OSS — TACK!

Vad tycker Ni om SÖKAREN? Skaplig tidning? — eller skulle det göra detsamma om den försvann? Har Ni några synpunkter på redigeringen? Kanske det är någonting Ni ogillar — eller speciellt uppskattar? Och vad sägs om pris, format, framsida, layout, papperskvalitet, tryckfärg? Vore det trevligare med hälften så stort format: A 5? Tycker Ni tidningen har en "rörig" layout? Föredrar Ni svart eller blå färg? Bör tidningen skickas vikt eller ovikt? Har Ni någon idé hur vi skall kunna öka den sålda upplagan? Skriv eller ring och tala om vad Ni anser — även Ni som ej tänker förnya prenumerationen!

BOKRECENSIONER

Medium berättar

Ett medium på Östermalm i Stockholm, Charlotte Leopold von Arenstorff, har utgett en bok, **Manna från himlen**, där hon berättar om märkliga upplevelser som hon haft.

En gång träffade hon en man på en soffa i Humlegården; de satt och språkade en stund, och han berättade om sin stora lägenhet i närheten och om sina tankar om livet — men mannen var kommen ur en annan värld: han var död.

På besök hos en bokförläggare kom en liten vit pudel fram och nafsade i författarinnans kjol, och när hon försökte smeka den, sprang den baklänges och ut genom dörren. Men bokförläggaren hade ingen hund; djuret tillhörde kyrkoherde Vallberg och befann sig i själva verket hemma hos honom vid tillfället.

Ofta har fru von Arenstorff sett glimtar ur framtiden. Som en "riktig" spåkvinna använder hon kristallkula, men det är ett hjälpmedel som inte är nödvändigt. Det hon "sett", är sådant som en lägenhet, en byggnad, ett stycke natur ur en människas framtid. Några kommande världshändelser nämns inte.

En läkare besökte henne, och hon fick en förnimmelse av att han bodde ovanför ett stall. Senare ringde mannen och berättade att han fått veta att han faktiskt bodde ovanpå vad som en gång hade varit drottning Kristinas hovstall.

Manna från himlen kostar 18 kronor och kan erhållas från Nordstahl & Backstroem Förlags AB, Box 7180, 103 84 Stockholm.

K. Kuhlman's mirakler

Jag tror på underverk är titeln på en bok av Kathryn Kuhlman, som Lewi Pethrus förlag gav ut lagom till den amerikanska helbrägdagörerskans Sverigebesök i år. Det sägs i förlagsreklamerna att boken har sålts i många tusen exemplar i USA, och den är onekligen en mycket uppbygglig läsning: den berättar om 23 svåra sjukdomsfall som gått till varaktigt bot vid miss Kuhlman's möten, i några fall i samband med hennes radiogudstjänster, där förbön för sjuka förekommer.

Om det som står i boken är sant, åtminstone i sina huvuddrag, så är det fråga om någonting oerhört, en demonstration av gudomlig kraft i Jesu efterföljd.

Det sägs att de botades namn är autentiska — utom i ett fall — men de blir inte identifierade varken med foto eller

adress; de är alla anonyma och kan väl inte med lätthet återfinnas så att bekräftelse kan ges. Lasarett nämns ibland vid namn men inte de läkare som undersökt patienterna; och några läkarutlåtanden in extenso finns inte med.

Inte heller får man reda på hur uppgifterna införskaffats. Man gissar att miss Kuhlman haft en "spökskrivare" som författat i hennes namn. Hur pass noggrann denne varit får man inget begrepp om. Det kan ju hända att tron lett honom/henne att påstå mer än vad som varit sakligt riktigt.

Kathryn Kuhlman's teologi är en enkelt barnslig tillit till bibeln som Guds Ord, till kyrkliga dogmer sådana som att Jesus var Guds enfödde Son, vilken dog försoningsdöden på korset, till treenigheten m.m. — "Tro är den egenskap eller kraft genom vilken ting som vi önskar, blir ting som vi får", skriver miss Kuhlman. Nyckeln heter alltså TRO, tro på Jesus Kristus...

Sökarens postorderbokhandel säljer **Jag tror på underverk**. Vi har ju från andra håll fått veta att miss Kuhlman's helbrägdagörelser har iakttagits och bekräftats av, som man tror, omdömesgilla iakttagare. (Det finns ett kapitel om henne i boken **Vår tids mirakler** samt en artikel i nr 9, 1968 av vår tidskrift.) Det är ju roligt med berättelser om folk som sägs ha kunnat övervinna sjukdom och död, "nedså djävulens makt", triumfera över hårda livsöden med hjälp av andlig, gudomlig kraft. Sökaren har ägnat mycket uppmärksamhet åt sjukdomshandling inom spiritualismen, men det är ju inte mindre intressant och viktigt, när det förekommer inom en religion av pingströrelsens typ.

En Ramakrishnabok

En lärjunge till Ramakrishna vid namn Mahendranath Gupta upptecknade en del av lärarens samtal med olika personer. I bokform har det blivit ett omfattande arbete med en utförlig, inledande levnadsbeskrivning, författad av Swami Nikhilananda. Ur detta har Astrid Setterwall-Angström gjort ett urval som hon översatt till svenska från den engelska utgåvan, **The Gospel of Sri Ramakrishna**, alltså Ramakrishnas evangelium. Proprius Förlag har med ekonomiskt stöd av Chester och Doris Carlson i USA kunnat ge ut en prisbillig svensk upplaga: **Ramakrishnas samtal**, 14:85.

Säkerligen är det aktningvärda insatser som gjorts av nedtecknaren "M", översättare och utgivare. Ramakrishna är en gestalt av stor betydelse — se Sö-

karen nr 6 i år! Men "M:s" berättarkonst står inte på någon högre nivå. Han skriver utan åskådlighet och sinne för det karakteristiska. Framställningen tyngs av en mängd oväsentliga detaljer, och det är mödosamt att i alltsammans hitta de ord som har en andlig genomslagskraft. Det kunde ha gjorts ett strängare urval.

Men Ramakrishnas tanke rörde vid den yttersta verkligheten, och i sina ständiga hänryckningstillstånd upplevde han **samadhi**, enhet med gudomen. Han var en av de främsta företrädarna för den djupa, urgamla indiska vedanta-filosofin. — På ett ställe säger han, när han diskuterar Vedanta: "Varför skulle världsalltet vara överkligt? Det är en av filosofernas föreställningar. När man upplevt Gud, ser man att det är Han själv, som blivit världsalltet och alla levande väsen."

Ramakrishna var en begåvad tänkare men också naiv som ett barn i tillit till sina inre upplevelser, vilka skänkte honom högsta sällhet; och varje dag sjöng han gudomens namn och uppmanade andra att göra samma som ett led i den andliga utvecklingen.

Ramakrishnas samtal är inte alldeles lätt att läsa, förstå och uppskatta, men boken ger åtskilligt till bilden av en märklig religiös personlighet.

Evangelium enligt Buddha

På Christer Topelius Bokförlag utkom 1968 en upplaga av "Buddhas Evangelium". Det är en gammal utgåva som tydligen har nyttryckts i offset med pluralformer och diverse tryckfel bevarade. Vi får veta att "den buddhistiska bibelns sannolikt äldsta del, den s. k. **Dhammapadan** (Dygdens stig) innehåller 27 kapitel och 423 särskilda tänkespråk eller versar, vilka, vad innehållet angår, torde kunna ställas vid sidan av det bästa, som finnes i Ordspråksboken, Prädikaren, Syraks bok och N. T. Dhammapadan ansågs redan i 4:de årh. f. Kr. såsom buddhismens evangelium, upptecknat av Buddhas lärjungar, och har sedan kyrkomötet år 246 f. Kr. under konung Asoka, utgjort grundvalen för millioner människors tro och religion." — Boken kostar 16:50.

Recensent: SM

5000 occult books (e. g. astrology) for sale. Send for comprehensive lists. Wants lists welcomed.

Mr. R. Gilbert, 84 Horfield Rd, Kingsdown, Bristol, 2, England.

ATT STUDERA ALTRUISTISK KÄRLEK

I sin bok **Altruistic Love** skriver harvardprofessor Pitirim A. Sorokin (d. 1968) att det funnits tider då mänskligheten framför allt behövt vetenskapliga upptäckter och tekniska uppfinningar eller estetiskt, religiöst och filosofiskt skapande. Men i dag, skriver han (1950), är ett rikligt **etiskt** skapande det som mänskligheten främst behöver. Vi kan klara oss och överleva, även om inga stora vetenskapliga eller tekniska framsteg görs under de närmaste hundra åren, men det måste ifrågasättas om vi kommer att överleva, ifall individers och grupper egoism förblir oförminskad och inte överträffas av skapande kärlek, **Agape** och **Eros**, där kärleken blir en dynamisk kraft som omformar individer och sociala institutioner och verkar inspirerande på kulturen och gör världen till en varm, vänlig och vacker plats.

Under sin forskning i kärlekslärans vetenskap har professor Sorokin funnit att kärleken är en verklig, livgivande kraft för den kärleksfulle själv. Altruistiska personer lever genomsnittligt längre än andra. Kärlek övervinner ensamhet och är det bästa medlet mot självmordstendenser. Att erfara kärlek och resultat därav är att få sann kunskap och det är någonting vackert och förskönande. Kärlek är frihet, frimodighet och skapande kraft och ett verksamt medel för att uppnå sinnesfrid och lycka. Kärlek är den bästa terapin mot hat, psykoser, olycka, elände och död.

Ett syfte med Sorokins forskning har varit att få kunskaper om den altruistiska människotypen, som vi vet mycket litet om. Många undersökningar har gjorts av negativa människotyper, kriminella, psykiskt sjuka, efterblivna, asociala etc., men vi har försummat att studera de positiva människotyperna, helgon, filantroper, "goda grannar" etc. Sorokin och hans forskarlag har skaffat in upplysningar om altruisternas kön, ålder, häl-

sotillstånd, yrke, ekonomisk och social ställning, utbildning samt undersökt vad som gjort dessa människor till altruister, d. v. s. osjälviska människovänner. Forskningsmaterialet som behandlas i **Altruistic Love** har varit amerikanska "goda grannar" och katolska helgon.

Den västerländska kulturen har blivit alltmer negativistisk, skriver Sorokin. I tidningar och tidskrifter ägnas förstasidorna åt härresande mordfall, sexskandaler, perversioner och galenskaper. Sällan nämner man goda gärningar och det som verkligen är positivt. På samma sätt är det med film och teater, måleri och bildhuggarkonst, radio och TV. Sex, galenskap och brott utgör grovt räknat mellan 80 % och 90 % av det som behandlas inom de nämnda områdena. Inom andra områden är det på liknande sätt. Vi lever i en negativ andlig atmosfär, där det som är hjältemodigt, positivt, sant, gott och vackert skjuts undan som något egenomligt.

Sorokin anser att den negativa andan har manifesterat sig inom det vetenskapliga området bl. a. i de många nedvärderande tolkningarna av människan, hennes kultur och värden. Mekanistiska reflexologiska, biologiska, materialistiska, endokrinologiska, behavioristiska etc. förklaringar dominerar. Dessa tolkningar har fränkät människan allt gudomligt, andligt, övermateriellt, mänskligt. Människan har reducerats till en eländig materiemassa, tillfälligt ihopkommen av naturens nycker.

Professor Sorokin hävdar att det är nödvändigt att vi ägnar mycket större uppmärksamhet åt allt positivt som människor förmår. Det är säkerligen en riktig och betydelsefull synpunkt.

Sven Magnusson

MARGIT SELIN (forts.)

positiv. Han tyckte nog att fru Selin var en märklig musiker och hennes prestationer inte lättförklarliga men musiken stod inte på någon högre nivå för att vara, som det sades, inspirerad av tonkonstens mästare. Likheter med de kompositörer som nämndes, var ibland påfallande, ibland svaga. Musiken visade ringa originalitet och tenderade ofta åt det sentimentalt banala eller salongsmässiga.

Tonsättaren Helvi Leiviska sa efter ett framträdande av fru Selin i Helsingfors för många år sedan bl. a. att "hennes improvisationer gestaltar sig alltid till en musikalisk helhet och inte enbart till något slags ändlösa, obestämbara tonfantasier".

Under fru Selins seanser har det hänt att medier sett andar omge henne, och även materialisationer och apporter har förekommit, såsom visas på bild sid. 13 från den spiritualistiska konferensen i Mullsjö 1967.

Vid ett sammanträffande 1945 med det amerikanska mediet mrs Irwin gick denna i trans och beskrev fem andar som hon tydligt såg och som hon även hade varseblivit när hon vid vanligt medvetande lyssnat till fru Selins pianospel. — "Den första är klädd i strålände vit skrud med glänsande midjeband. Han följer dig i ditt dagliga liv, när du studerar metafysik och spelar i din ensamhet. Han ger dig inspiration. Den andra är Liszt, som är din nuvarande musikledare och ofta

tar dig i besittning då händerna flyger utmed tangenterna. Även andra musiker kan ta dig i besittning, men Liszt är ledaren då du spelar inför större publik. Den tredje anden är klädd i grå kåpa. Han ger dig fysiskt stöd och kraft och hjälper dig i ditt vardagliga liv. Den fjärde är klädd i solgult och har två stavar i händerna. Han ger dig stor kraft då du spelar. Den femte anden är silverklädd och har en stav med Merkuri ringar. Han är från den tolfte sfären. Han står dig allra närmast, ger dig visdom, kärlek och värme. Han betyder mest för dig, för ditt lugn, för din hunger efter kunskap och för din andliga kontakt med din fader."